järrele mõtleb ning hea nou peab, se saab monda korda hea abbi. Sepärrast õppi ning panne tähhele hästi keik omma noore aia sees, siis woid sa julge se peäle olla, et se sull keige omma ello sees õigete kassuks tulleb.

Kas, mis lesseks saanud.

Üks emmane kas olli nenda õnneto, et temma keige armsam issane kas ärrasurri. Ja temma kurbdus olli selle pärrast wägga suur. Öösd ning päwad nuttis ning nougas temma selle järrele. Ta läks omma kambri ning panni ust lukko et üksi temma jure sai. Kül tullid teised kassid, et nemmad tahtsid temmaga kaebada, agga nemmad ei saa sisse lastud, sest tüdruk ütles ikka:

Se emmane kas nüüd wägga nougab ja nuttab omma mehhe pärrast.

Ta jälle tullid nüüd kossilassed teine teise järge. Tüdruk läks sisse sedda öölda. Kas küssis: missuggused nemmad on? Temma kostis: on ka nenda kahhe wahhel. Siis ütles temma: mingo nemmad pörgusse minna pean ikka weel omma endise pärrast nutma. Tüdruk tulli siis wälja ja ütles:

Weel ikka emmane kas nüüd nougab, sest temma nuttab õigete omma mehhe pärrast.

Agga nüüd tulli üks suur känna nasklik issane kas. Tüdruk jooseb kui tuul sisse, ning ütles: armas emma! Siin on praego üks wägga illus nasklik issane kas, kas ta peab sisse tullema? Siis hakkas kas suure heälega kisendada:

Eks sa kuled sinna jamp!
Wiska wälja wanna ramp!

Jubba tulleb issane kas tuppa, emmane lähheb ning wottab woerad wasto. Issane hakkab kossima, ning emma-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1788, lk. 19